

[Forsvarsministeren.]

er saadan dækket, at de forskellige Formaal, som her i Landet skal opfyldes, virkelig ogsaa kan opfyldes.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde noget om Spørgsmaalet vedrørende den militære Retsplejes Ikrafttræden og bebudede, at han i Udvalget vilde komme tilbage til denne Sag, og saa mener jeg, at vi kan veksle de Bemærkninger om dette Spørgsmaal inden for Udvalget, som i saa Henseende maatte vise sig at være fornødne for at klargøre hele det Problem, der er knyttet hertil.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen rejste Spørgsmaalet om Materielindkøbene under den Bemyndigelseslovgivning, der har bestaaet. Det er rigtigt, at der ikke tidligere i Bemyndigelsesloven har været søgt en saadan Bemyndigelse som nu denne Gang. Naar jeg har gjort det nu, er det dels for at dække de Indkøb, som har været en naturlig Konsekvens af, at man overhovedet har kaldt Soldater ind, men ogsaa for at dække de fremtidige Indkøb, som maatte blive fornødne til Uddannelsen her i Landet. Det er min Opfattelse, at alle Dispositioner af økonomisk Karakter af den Art, der her er Tale om, maa ske i det snævrere mulige Samarbejde med Finansudvalget. Jeg betragter i det hele taget min Stilling saadan, at jeg naturligvis har det Ansvar, som enhver Minister har over for den Administration, han har med at gøre, men at jeg ogsaa, navnlig paa Baggrund af den meget vidtgaende Bemyndigelse, jeg søger, paa en vis Maade — i alt Fald over for Administrationen — maa søge at optræde som Bevillingsmagts Tilidsmand.

Med Hensyn til en Opgørelse over det Materiel, der er købt, kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at der vil blive Lejlighed til nærmere saavel at studere de Aktstykker, der oplyser herom, som eventuelt at føre en Diskussion herom, naar Finansloven om meget kort Tid kommer til tredje Behandling, idet der fra de militære Ministerier paa Forespørgsel fra det høje Finansudvalg er givet en Redegørelse for de Materielanskaffelser, der har fundet Sted siden 5. Maj i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Norlev opfordrede til, at man sparede mest muligt paa Anskaffelserne, under Henvielse til bl. a. de Perspektiver, som Atombomben maatte indeholde for os. Jeg kan da berolige med, at vi ikke er kommet dertil endnu, at vi har faaet Anskaffelser, ikke engang af et Prøveeksemplar, og det kan maaske vare et Stykke Tid, inden det sker. Men uden i mindste

Maade at ville gøre mig til en militær sagkyndig, vil jeg gerne i Anledning af, at man nu har nævnt denne Atombombe, sige, at det er dog en Kendsgerning, at man ikke i noget Land, stort eller lille, selv efter Atombombens Fremkomst har draget den Konsekvens deraf, at ethvert, om jeg saa maa sige, normalt militært Beredskab dermed skulde ophæves. Det har man ikke gjort i noget som helst Land, og jeg tvivler ogsaa om, at man vil gøre det i Fremtiden.

Men hvad selve Sagen angaar, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Norlev, at der i hvert Fald ikke i den Tid, jeg har siddet, er sket store Anskaffelser, netop fordi ogsaa Hærens Ledelse er meget interesseret i, at man i den Overgangstid, hvori vi staar, er saa frit stillet som overhovedet muligt med Hensyn til Anskaffelser af det Materiel og de Typer Materiel, som det maatte vise sig er særlig effektive for et Land af Danmarks Beskaffenhed og med den strategiske Beliggenhed, som vi nu engang har. Derfor mener jeg ogsaa, for saa vidt der ikke sker noget ganske uventet, at man maa søge at bygge op materielmæssigt set i et Tempo, som vi kan overskue, og hvor vi ikke taber Pusten, men at vi ogsaa maa iagttage alle de Forsigtighedsforanstaltninger, som eventuelle Uroelementer i Tilværelsen kan gøre paakrævet for os.

Jeg skal til Slut til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, der rejste Spørgsmaalet om Bemyndigelseslovens finansielle Omfang, i al Almindelighed sige, at det vil ikke være muligt paa Forhaand at give noget eksakt Tal for, hvad de militære Udgifter vil blive i Kraft af denne Bemyndigelseslov. Man har i disse Aar — det gælder baade Finansaaret, der nu snart er til Ende, og det Finansaar, der snart skal begynde — ganske overordentlig omfangsrige militære Budgetter udgiftsmæssigt set. Det gælder om, mener jeg, saa længe man har Bemyndigelseslovene, at søge at stille et saa nøgternt Budget op, som det er muligt, og saa i øvrigt inden for den militære Forvaltning drage Omsorg for, at man overholder det Budget, som er stillet op. Det er næsten den eneste Fremgangsmaade, man kan følge i hele dette Spørgsmaal.

Naar man ser paa de militære Budgetter og iagttager det ret store Omfang, de har, maa man indrømme, at det i og for sig ikke er Anskaffelser, der tynger mest; det er de løbende Udgifter, der betyder mest i denne Forbindelse, og navnlig er det de store Indkaldelser. Man vil forstaa det deraf, at man regner med, at en Mand koster pr. Dag at holde inde mellem 10 og 11